

(ט) לדריש עמה, (ט) נזקניטס קו:,
 (ט) נדריס עמה, כל סקוגינין,
 (ט) נקמן קכל. בורותם כה:
 נדריס עמה: ע"ש ברוירוטן גל[,]
 (ט) צמיה כ[,], מיר כ[,], ניל כ[,]
 ניל כ[,], נזקניטס קו[,], (ט) נדריס
 עמה[,], (ט) ווילקון כ[,], נזקניטס
 ממ[,], (ט) יהמורי מומ פרלסק[,]
 (ט) צמיה

- תורה או רשותם של בני ישראל לא אמרו לנו דה קבר אשר צוחה ע"י מדבר ל ב'
- דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם והקבר אשר צוחה ע"י יר' ז'
- ו' ז' קדבר משה את מע ridge אל בני ישראל ויראה בג' מד

(ה) נם צמחי מומחה אמר מר וס' מילר (ג) ב"ב" ב"ב"
לע"ז מילר וכו' כל עוז גוזן
דודה משמען ענין ספאלטס
כפלטה זו חי' (ד) ד"ה
אכלם וכו' ממעניין
מנינה דורות (ה) תורת ד"ב
תורת למדן
וילך לבן דורי
הפרש בינו למלכי

מוסך תוספות

א. ריש עלמר והרשות הי' להקלישין מה שייצא מביתו לאשאנון ובוג אמר שור סבור לפ' טטעה והיה טענה שתחזרו מני' מיל' אונזן. מיל' מיל' אונזן.

ב. דעתינו רבי' לאו ממש דחיאת לדו' שאלת בהקדש. רטב'. י. ו' ה' חכם נירק הנדר במחשנת הפק' דיבור וכ' ש' תוספ' בדיבור הפק' מההשכלה ולכך אין ממש עקריה גמורה בלבינו של פלטצעט, ואילו בלבינו גיגי' מאן ולהבל'ה, וציך' כו'. ג' עניב'. ד' ואיגע' ד' מאה' מאה' קבב' מושן צד'ץ. ז' קבב' קלב'.

וְאֵת שׁוֹתָה הַכִּי נָמֵי דְּלָא יְהָא מֹסֵךְ דְּחַמּוּנִי חֹן לְדוּרוֹתָן: צְבָא מֶלֶךְ
לְעֵין קַבְכָּת נְמֶלֶת יְלָפָת וְסַדְּרָה כְּבָשָׂר
נְדָלִים מֹסֵךְ דְּחַמּוּנִי חֹן לְכִמֵּץ כְּלָזִין קַוְעָה סְגָגָה
וְסַגְגָּה דִּין קְפִלָּת נְדָלִים חֹן צְדָוָה קַוְעָה גַּמְמִיאָה: יְלָפָת
יְלָפָת וְסַדְּרָה כְּבָשָׂר לְכִמֵּץ כְּלָזִין דְּרוּוֹתָן וְפֶלְכִּין פָּגָע

mos דצחומי מון נדווות: צאנטס
קסס. צאנטס מון וצאנטס לאיי מאכ
ויס דאלט מילר נאך גוילס סוס
דצענין למימיל צסמן ואלך דראטן
לייס נמי נטה גוילס צוס נמאמנא:
דאקיינט נון לון גוילס צוס נמאמנא:
האל פאל. צאנטס נמלא נם הילטעריך
סלי ויס נטס גוילס צוס מחיימי
למרטיש נמי נמילגס זס מוס דצחומי
מוני לדורות נטה גוילס צוס מוד
ליכל נמיימל לדיסי הילטעריך נמילגס
מיטומי מון לדורות סטן נם ניך
קרטע נטנטוק קרט מיניא לדעם נטנטזיס
כלן וווניג יונגען דוחלי טנטקט נמלס
ווגטן לדורות מייל דיסס משלל מנות
דענעלט לדעם גרע סלי נו משלל
לומין צטוליס צטוי צ'ט ממעוני למון
הלו נטלביסים צטוי צ'ט ממעוני למון
להניאס נוכתן נול גדרו זוא: מהי
גוייל אופ. דילני ויס נטלאיס וויס
דצחומי מון מסדי: מאס פאנ.
צאנטס קמייב צטוי זבר חל האלן
וילן צוויי ווילן כל צוויי יטראטן צו
בנדיליס להן זוויי כהילו קמייב צטס
וילן יצילן לדטפנטס נקמן נמייז
סעלכט: מאס לאן יהלמי פטומות נז
פאן. צאנטס מון רוח ליהשי סטומות.
ויסמונן מפליס זוא: מהי צאנטס.
צענין גווי נטלייס להן זוויי ווילן
יטראטן: נומל אטפליס דיליס צאנטס
סידיעותן. לכטיז גם יאלן לדזר סומ
היינו מילחן הילן מיליטס ממיין לו [גוניגא]
גען צטטס דהו יאט דין דלטמלניין
צאנטסlein (ך.ב.) ווילפי נטמוון דלטמל
סמס צאניס צדרנו דיניאן דין הילן
סמס צאניס צדרנו דיניאן דין הילן
כלהן זוויי: אל רקיי מטומות ליפט. צאנטס מומחן: דרכומל זט

ששהפרת נדרים בשלש השדיות. פ' ר'ב"ס למדלכט רלהצ'י
ניש מסען ווין ג' ז' סקל מוסיפין עליין עד מהד
הלוון נולח למדלכט מרלהצ'י סקטומת לדענן יידי מומחה וללהצ'י קיינו
להקדי בעמלה קלפ"ב וויל נלווכ מיעית בעניין סקטה היל נולח להל"י

¹ זה ה' הרבר דראשי המכונה ג'ון אלן בדור זה;
נווגן אלא בדור זה;
מהתם הא נמי ליליף'!
בשלמא תחתם איצטרא'
איצטרא' לשחוק קרבן
דלודורות הווא מאי ג'ע'
הדבר ונאמר להלן ז' ו'
ובניו וכל ישראל אף
ישראל ומה בגין ראיashi
הממותה אמר מיר מה
ישראל אף בגין אהרן
הלהבה אמר רב ז'
ש'הפרת נדרים בשליעין
הממותה כתיב ביה² ז'
רבי יוחנן ביחיד מומחה
ומה בגין ראיashi המ
הממותה למאי הלכה
ש'ש שאללה בהקדש
שאללה בהקדש דתנן
טעות הקדש וב'ה
האי זה וזה מאי
דשחווטי חוץ מבער
חיב' הוינו חיב' ז'
דראיashi הממותה מיבער
ויאין בעל מתריך בעל
ולביה שמאי דלית ז'
נדרים בשלהה הדיווין
לזה מרתניא³ וידבר
אל בני ישראל ר'

לְבָא בַ מֵ פִי מֶלֶךְ
מְלֹא לָהּ כְּפָרָה
רִמְגָן וּמִצְעָדָה כְּרָמָה
סְמִינָה: ח
לְגַם גַּמְגַם סְמִינָה
סְמִינָה:
לְדַם פִי מֶלֶךְ עֲמִינָה
סְמִינָה נְלִיכָה
סְמִינָה נְוִיָּה
לְהַדְמָה מֵי מֶלֶךְ
מְמֻסָּה קְרָנָה מְלָכָה
סְמִינָה:
לו זַמְרָה מֶלֶךְ
מְלֹא לָהּ כְּפָרָה זַמְרָה
כְּבָבָה זַמְרָה מְשָׁבֵחָה
סְמִינָה זַמְרָה רַמְגָן
טוֹמָרָה זַמְרָה רַלְמָן
וּמִזְרָה זַמְרָה צָבָה:

רבינו נרשו
וגור: אמר ליה. וחומר גבי
היפות הנדרס לא מחייבים
למייד דלא היה הוא ונוהג
אל בא לו. והוא דרכו וה
זה משוחחיין מכך מה זה
דושוווניין להרשות מחייב
ביה להרשותם אף כי
ההפרטה נורית לדוחותכם;
ובוקשין היא נטלה
ונדרס לאיגור ההדרבר
ומהו מודר דבנתן צלחדר
דראהויה רבודת צלחדר
יבינה נהנתת אלל הווה וו
ויה האה פורת מדרס לא
יזא הווא גואג אל דרכו ו
ולא לדוחות. מפני חווית
דמיקשת מליל היבר אקייש ליה
חוויתם: היא מא, כלבוון הא
לא מבצעי למיניהם דבלבפרטה
החם כביה זה הדרבר דהפרטה
נדרים גראונט לונדרה השו
לאקשיון להדרבר דהשווית
חווית והויל אדי אצטיריך
לונדרה השו כלבי מונפני
לה לדוחות חוויתם חווית
בלב הא בונתי צלחדר
מא גודרא השו מצינע
מלפלך מיניה שמשם כת
לא פלטנין מילדי:
גורייה שע. נאמר בשוחחיין
חווית הדרבר דידי הדרבר
גביה הדרבר דידי הדרבר
מה להלן בשוחחיין חווית
ההון ובכויי גול ישאל
יריבר יריבר יריבר יריבר יריבר יריבר

מהו הונח דיברנו על
הארון ואנו ביאנו אל כל
בני ישראל וה הדבר וג'ו:
כך אן, ביאנו ביהת נורם:
הארון ובביו ובל יושב
מצוץ להדר ומשם איז
ג'וריה לירא' ליפ' היה ליכל
ובכל משוחשי חוץ ולזרות
מ שאש' נרכבת לאפרת
למרן שפרק דודים ב' ג'
ודמיות רוחניות דכל
ישיאל לאלה יהוד'יאוילא:
ראשי המטה כתיבת בפה
דרדים בשמש דענין
מכוחהן ולא הידיטה
ומשניע כרא' רב חסן.
לבקן גם ממער' דב' הרוח
ונמהנה שאניג'ו קדרון מושב
נאכ' נמי מהר' נורם בריך
טומחה ואן אן ממעה
ב' הידיטה: למרן שיש
אלאל בקרקס סמא' ממר
שור שחו' שיעז' בכתיב
אותה חזה קדרון רוצחא' לבן
טטטם שלא יהוד' ושב
בלבו שיבא אלל שחו'
ואן להכם שלאל על
טענשו' מאן קדרון שמי'ו
שור שיעז' לבן או לא
דלאת היה הא' ולבית
ומולחך כת' בית עמי' ובית
הה' איא': ולבית שמא'
דלאת היה הא' וזה דבר שחשטי
וחוץ והפotta נורם מא'
בדב' דילוי: איננו יוכ' על
המולק' בחוץ. (ט) דשוויה
בענין מומל' ומליח' כלל
מקם כישרא' ושות' והש' איז
אצט'רין וה' הדבר: לחכם
לך דב' כוכביה לא זיין
דב' וו' ואנו מותל כלל
הה' מומל' לו לב' אינ' זיין
יכול ממר' מלו מלו זיין
דכבעל לאלה הדרה מואה
נדביב' מאה הרכ' יופ' אה